

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை

அந்தோணி செல்வக்குமார் / Antony Selvakumar,
தமிழ்த் துறை / Department of Tamil, Nazareth Margoschis College
பிள்ளியன்மனை, தூத்துக்குடி / Pillianmanai, Thoothukudi
tamilantoskumar@gmail.com / ORCID ID: 0060-0003-2617-7974

Manuscript received 16 March 2021

Manuscript accepted 30 April 2021

Abstract

Tolkappiyam is the first grammar book that available in present-day Tamil. The grammatical theories presented in this book is a reflection of a very old grammatical tradition, and used to accepted as a good grammatical reference for the old Tamil. The Veeracholiyam, which is considered as the affiliated book of Tolkappiyam, is the first book of a unique grammar theory heritage, indeed. A mere comparison between the writing and lexicon of language grammar of both, the Tolkappiyam and Veeracholiyam, we ought to notice significant differences between the grammatical elements, especially on lexicon notes. This study is aimed to display the uniqueness of both treatise. It is also pointed out that Veeracholiyam adopted the vernacular tradition as opposed to the northern language tradition.

Keywords

Thaththiyam, Koli, Thuvigu, Thavanthuvam Vithiyaregam, Thiththaralam, Thumantham, Thovantham, Karithakkaritham, Etharetham, Thiththaralan, Pakuviriki Uthaththam, Subpirathiyam.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொல்காப்பியம் இன்று தமிழில் கிடைக்கும் முதல் இலக்கண நூல். இந்நூலின் இலக்கணக் கோட்பாடு மிகப் பழமையான ஓர் இலக்கண மரபின் பிரதிபலிப்பாகும். இந்நூல்கள் வழிநூல்களென்றும் சார்பு நூல்களென்றும் கூறுப்படுவனவாகும். தொல்காப்பியத்தின்வழி நூலாகக் கருதப்படும் வீரசோழியம் தனியொரு இலக்கணக் கோட்பாட்டின் முதலூலாக உள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் மொழி இலக்கணம் கூறும் எழுத்திகாரத்தையும் சொல்லதிகாரத்தையும் முறையே வீரசோழிய எழுத்திகாரத்தோடும் சொல்லதிகாரத்தோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இவ்விரு இலக்கணங்களிலும் காணும் இலக்கணம் கூறுகளிடையே உள்ள வேறுபாடுகளையும், மரபிலக்கணக் கூறுகளில் சிறப்புகளை நன்குணரலாம். தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டிற்கு மாறாக வீரசோழியம் வடமொழி மரபைத் தழுவிப் பாண்மையும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

கருச்சொற்கள்

தத்திதம், கோளி, துவிகு, துவந்துவம், வித்யாரிலக்கணம், திகந்தராளம், துமந்தம், துவாந்தம், காரிதக் காரிதம், இதரேதரம், திகந்தராளம், பகுவிரீகி, உதாதம், சுப்பிரத்தியம்,

முன்னுரை

வீரசோழியம் ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டது. இது ஐந்திலக்கண மரபின் முதலாவது இலக்கண நூல் ஆகும். இதனை இடைக்கால மொழிச் சூழலை மிகத் துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கணக் கண்ணாடி என்று கூறலாம். ஓர் இலக்கணத்தின் வருணனைப் பண்பிற்கு மேலாக ஒப்புமைப் பண்பையும் வீரசோழியத்தில் காணலாம். ஏனைய தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. இத்தகைய அரிய நூலான வீரசோழியத்தை தொல்காப்பியத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

எழுத்திகாரம்

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் எழுத்திகாரம் எழுத்து, புணர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் விளக்குகிறது. தொல்காப்பிய எழுத்திகாரம், நூன்மரபு, மொழிமரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என்னும் ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. வீரசோழியம் எழுத்திகாரத்தின் ஒரே இயலாகச் சந்திப் படலத்தை மட்டுமே கொண்டது. தொல்காப்பியம் சந்திப் படலத்தை மட்டும் கொண்டது. தொல்காப்பியம் நூன் மரபு, மொழி மரபு, ஆகிய இயல்களில் கூறும் எழுத்து பற்றிய கருத்துகளை வீரசோழியம் முதலாவது ஐந்து நூற்பாக்களில் சுருக்கிக் கூறுகிறது. பிறப்பியலை ஒரே நூற்பாவிலும் (6) புணரியலில் 22 நூற்பாக்களிலும் கூறுகிறது. வீரசோழியத்தின் சந்திப் படலத்தை எழுத்து, சந்தி என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

எழுத்து பற்றி முரண்பட்ட கருத்துகள்

முதலெழுத்து-சார்பெழுத்து என்னும் பாகுபாடு வீரசோழியத்தில் வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை. தொல்காப்பியம்,

”எழுதென்படுவ
அகரமுதல்
னகர விறுவாய் முப்பஃதென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே” (தொல்.எழுத்து. நூற்பா 1)

என்பர்.

வீரசோழியர் தமிழ் எழுத்துகள் என அறிந்தவனற்றை எல்லாம் மூன்று அளவை விதிகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தமிழ் நெடுங்கணக்கு வரிசைமுறை
2. எழுத்தின் பிறப்பு முறை
3. எழுத்தின் மாத்திரையளவு

தமிழ் நெடுங்கணக்கு வரிசை முறையைப் போற்றித் தமிழ் எழுத்துகளை எல்லாம் உயிரெழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் என வகுக்கிறார். வீரசோழியர்.

”அம்முன் பன்னிரெண்டாவிகளான
கம்முன் பிறந்த பதினெட்டு மெய்” (வீரசோழியம்.நூற்பா.1)

ஆய்த எழுத்து

ஆய்தவெழுத்தை உயிரெழுத்துகளும், மெய்யெழுத்துகளும் நடுவில் வைத்து, “நடுவாய்தம்” என்கிறார் வீரசோழியர்.

மூவினம்

பிறப்பு முறை என்னும் அளவை விதியால் மெய்யெழுத்துகளை இடையினம், மெல்லினம், வல்லினம், என வகுக்கிறார் வீரசோழியர்.

”இடையா முறிந்தன யமமுதலாறும்
ங ஞண நமன வென்று செறிந்தன மெல்லினம்
செப்பாத வல்லினம்” (1)

”.....பிணைந்த வர்க்கம்
மறுவது வல்றொற்று மெல்லொற்று மாம்” (2)

வல்லாற்றும்-மெல்லாற்றும் இணைந்து வரும் வர்க்க எழுத்தையும் பிறப்புமுறை அடிப்படையால் வீரசோழியர் வகுத்துக் காட்டுகிறார்.

க	ங
ச	ஞ
ட	ண
த	ந
ப	ம

என்பன பிணைந்த வர்க்கங்களாகும். வன்மையில் வர்க்கத்து எனவும் ‘வர்க்கம்’ எனவும் வீரசோழியம் மரபினைப் பின்பற்றிக் கூறுகிறது. இவ்விரு எழுத்துகளின் பிறப்புமுறை ஒன்றே. வல்லொற்றுப் பிறக்கும்போது வாயினுள் அடைபடும் மூச்சு வாய்வழியே வெளியேறுவதும் இவ்வாறு அடைப்படும் மூச்சு மூக்கறையினுள் சென்று நாசித்துவாரங்கள் வழியே வெளியேறுவதும் மட்டுமே இவ்விரு எழுத்துகளின் பிறப்பு முறையில் காணப்படும் வேற்றுமை ஆகும்.

நெடுங்கணக்கு வரிசையில் கூறிய உயிரெழுத்துகளை அவை ஒலிக்கும் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து எனப் பிரிக்கிறார் வீரசோழியர்.

”ஈறாறி னலந்து குறில்; நெடில் ஏழ்” (வீரசோழியம். நூற்பா:3)

”நெடு நீர்மை யளவு” (வீரசோழியம். நூற்பா.2)

என்னும் நூற்பாவில் உயிரெழுத்துகளுள், நெட்டெழுத்து ஏழும் அளபெடுக்கும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வாறு அளபெடுக்கையில் ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஒளகாரத்திற்கு உகரமும் மற்றைய நெட்டெழுத்துகளுக்கு அவற்றின் குற்றெழுத்துகளும் துணையாக அமைகின்றன.

மாத்திரை

வீரசோழியத்தில் தமிழ் எழுத்துகள் அனைத்தும் மூன்று மாத்திரை நிலைகளில் அளபெடுக்கும்.

1. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை பெறுதல்
2. எழுத்துக்குரிய மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு அளபெடுத்தல்
3. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறுகுதல்.

1. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை பெறுதல்:

உயிர்நெடில்	-2 மாத்திரை
உயிர்க் குறில்	-1 மாத்திரை
உயிர் மெய்	-1 மாத்திரை
ஒற்றெழுத்து	- 1/2 மாத்திரை
ஆய்தம்	- 1/2 மாத்திரை

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

2. எழுத்துக்குரிய மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு அளபெடுத்தல்:

உயிரளபெடை - 3 மாத்திரை

3. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை அளபிலிருந்து குறுகுதல்:

குற்றியலுகரம்	- 1/2 மாத்திரை
குற்றியலிகரம்	- 1/2 மாத்திரை
ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கம்	- 1/2 மாத்திரை
மகரக்குறுக்கம்	- 1/2 மாத்திரை

ஐகார குறுக்கத்திற்கு மாத்திரை அளவு 1/2 என அறிமுகம் செய்தது வீரசோழியம் ஆகும்.

அளபெடை

வீரசோழியம் அளபெடையைத் தனி அலகாகக் கொள்கிறது. 'நெடு நீர்மையளபு' என்னும் வீரசோழிய நூற்பாவிடமிரு உயிரளபெடையானது நெடுஞ்சீர்மையுடைத்து எனப் பெருந்தேவனார் உரை கூறுகிறார்.

ஐகாரம் ஒளகாரம்

ஐகார ஒளகாரங்களில் வேற்றுமை உள்ளது. தொல்காப்பியர் அகர இகரம் ஐகாரமாகும் என்றும், அகர உகரம் ஒளகாரம் ஆகும். வீரசோழியம் அகரயகரம் ஐகாரமாகும், அகர வகரம் ஒளகாரமாகும்.

"அகரம் வகரத்தினோடியைத் தெளவாம் யகரத்தினோ
டகர மியைந்தைய தாகும்"

(வீரசோழியம். நூற்பா.3)

பிறப்பியல்

மெய்யெழுத்துகள் பிறக்கும் ஒலி முயற்சியை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், ஓயாது உரப்பல். வீரசோழியம், தொல்காப்பியத்தைப் போலன்றி அண்ணம், பல், இதழ், நாக்கு, என்னும் நான்கு வகை ஒலியெழுப்பியையும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுவர்.

பந்த மலிகண்முக்கும் உற்றண்ணம் பல்லுடனே
மந்த மிதழ்பிவி மொழியுறுப் பாகும்

(வீரசோழியம். நூற்பா.6)

இந்நூற்பாவில், அண்ணத்தையும் பல்லையும் ஒரு பிரிவாகவும், இதழையும் நாக்கையும் மற்றொரு பிரிவாக்கி, அதனை உடனே என்ற இடைச்சொல்லைப் பயன்படுத்திப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

நிலை வருமொழிகள்

"உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் மெய் வரு வழியுமென்று
இவ்வென அறியக் குறித்து வரு கிளவியென்று
நிறுத்த சொல்லே குறித்து வரு கிளவியென்று
ஆயிரியல் புணர் நிலைச் சுட்டே"

என்னும் நூற்பாவில் புணர்ச்சியை பற்றி சுட்டிக் காட்டுகின்றார். உயிற்றுமுன் உயிர்முதல், உயிற்றுமுன், மெய்முதல், மெய்யீறு முன் உயிர்முதல், மெய்யீறு முன் மெய்முதல் என்று எழுத்து வகையாக நான்கு நிலைகளில் புணர்ச்சி நிகழும் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனையே வீரசோழியர்,

”நின்ற சொல் லீறும் வருஞ்சொல் முதலும் நிரவித்தம்முன்
ஒன்றிடும் போதும்
மும்மை விகாரம் வந் தெய்திடும்“

(வீரசோழியம்.நூற்பா.9)

‘இருமொழி யல்லது புணர்ச்சியன்று’ என்பதையும் புணர்வது சொல்லும் சொல்லும் அன்று எழுத்தும் எழுத்தும் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரசோழியர் தம் கருத்தினை பதிவு செய்கிறார்.

புணர்ச்சி விதிகள்

தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படாத பல புணர்ச்சி விதிகள் வீரசோழியத்தில் கூறப்படுகின்றன. வீரசோழியர் தம் கால இலக்கிய வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் புணர்ச்சி இலக்கணம் கூறுகிறார்.

”உடம்படுமெய்

இ, ஈ, ஐ, என்பனவற்றுடன் நகரம் புணர்தல்
முகர மெய்யுடன் தகரம் புணர்தல்”

(வீரசோழியம். நூற்பா.9)

தொல்காப்பியம் உடம்படுமெய் பற்றி,

”எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருபு கொளல் வரையார்”

எனப் பொதுவான இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது.

இகர ஈகார ஐகார உயிர்ற்று நிலைமொழிப் படத்தின் பின்னர் வருமொழி முதல் நகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த ரகரமானது ஓகரமாகும் என்பது தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படாத விதி ஆகும்.

கவி + கவி ஞன்று
தீ + தீ நன்று
பனை + பனை நன்று

இவ்வரி முகர மெய்யுடன் தகரம் புணர்தலும் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டது ஆகும். இவை அனைத்தும் வீரசோழியத்திற்கு மட்டுமே உரியது.

சொல்லதிகாரம்

வீரசோழியம் சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமைப் படலம், உபகாரப் படலம், தொகைப் படலம், தத்திதப் படலம், தாதுப் படலம், துரியாப் பதப்படலம், எனும் ஆறுபடலங்களைக் கொண்டுள்ளது. வீரசோழியத்தில் பெயர்களை எட்டாகப் பிரித்துப் பகுத்துக் கூறுகிறார்.

1. ஒருவனைக் கருதின சொல்
2. ஒருத்தியைக் கருதின சொல்
3. பலரைக் கருதின சொல்
4. ஒன்றைக் கருதின சொல்
5. பலவனைக் கருதின சொல்
6. ஒருவனைக் சிறப்பித்த சொல்

7. ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்
8. ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்

வேற்றுமை உருபு

வீரசோழியம் இவ்வண் வணல் பெயர் பாகுபாடு வடமொழி ழ-வைப் பின்பற்றியதால் முதல் வேற்றுமைக்கும் உருபுகள் கூறும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. வீரசோழியம் முதல் வேற்றுமையின் உருபுகளாம் சு, அர், ஆர், அவர்கள், ஆள்கள், கள், மார் இவற்றுள் ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின் பின்னும், ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் சு வரும்.

சாத்தன்	-	சு
சாத்தி	-	சு
மரம்	-	சு

வேற்றுமை உருபு தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட வடமொழி இலக்கணக் கோட்பாட்டை வீரசோழியம் கொண்டுள்ளது. பெயர்களைப் பிரகிருதி என்றும் பிராதிபதிகம் என்றும் வீரசோழியம் குறிப்பிடுகின்றது. வட மொழியில் வேற்றுமைப் பிரத்தியம் எண்ணையும் வேற்றுமையையும் குறிக்கும் ஒரே விசுவயாக வரும் 'சு' என்பது வடமொழியில் முதல் வேற்றுமையையும் ஒருமை எண்ணையும் குறிக்கும் பிரத்தியமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து அர், ஆர், அர்கள், ஆர்கள், கள், மார் என்பனவற்றையும் முதல் வேற்றுமைப் பன்மை உருபுகளான வீரசோழியம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

வீரசோழியம் குறிப்பிடும் விளிவேற்றுமை:

முதல் வேற்றுமையைப் போலவே எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் ஆய், ஆள், ஈ, ஏ, அ, ஆ, ஆண், ஒல், ஓய், ஈர், காள், அளபு ஆகியன உருபுகளாகும்.

”விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே”

என்று விளி வேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாகக் கூறுகிறது தொல்காப்பியம்.

விளிவேற்றுமை	-	தொல்காப்பியம்	வீரசோழியம்
முதல் வேற்றுமை	-	சு, அர், ஆர், அர்கள்	ஆர்கள், கள், மார்
இரண்டாம் வேற்றுமை	-	ஐ	ஐ
மூன்றாம் வேற்றுமை	-	ஒடு	ஒடு, ஒடு, ஆல்
நான்காம் வேற்றுமை	-	கு	கு, பொருட்டு
ஐந்தாம் வேற்றுமை	-	இன்	நின்று
ஆறாம் வேற்றுமை	-	அது	உடை, (கு)
ஏழாம் வேற்றுமை	-	கண், கால்	கே, உண்டி, வயின்
	-	புறம், அகம், உள்	பக்கல் உழி, இல்
	-	உழை, கீழ், மேல்	கண், சார், இடம்
	-	புடை, தேவதை முன்	கீழ், மேல், உள்
	-	இடை, கடை, தலை	புறம், வாய்
	-	வலம் இடம்	
எட்டாம் வேற்றுமை	-	ஆய், ஆள், ஈ, ஏ, அ, ஆ, ,	ஈர், அளபு, காள்.ஆள், ஒல்,
ஓய்			

எழுவாய் வேற்றுமை

தொல்காப்பியம் - பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினை நிலை உரைத்தல், வினாவிற்தேற்றல், பண்பு கொள வருதல், பெயர் கொள வருதல், என்னும் ஆறு பொருள்களில் வருகின்றன.

1. பொருண்மை சுட்டல் : ஆ உண்டு
2. வியங் கொள வருதல் : ஆ செல்க
3. வினை நிலை யுரைத்தல்: ஆ கிடந்தது
4. வினாவிற்தேற்றல் : ஆஃதியாது?
5. பண்பு கொள வருதல் : ஆ காது
6. பெயர் கொள வருதல் : ஆ பல

தொல்காப்பியர் இவற்றை 'பெயர் வேற்றுமைப் பயனிலை என்று குறிப்பிடுகின்றார். தொன்னூல் விளக்கமும் முத்து வீரியமும் இவற்றைப் பொருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

"எழுவாய் உருபாம் இயல்பிற் பெயரே
மீண்டடிந் பொருளாம் வினை பெயர் வினாவே" (தொ.வி.56)

"வியங்கொள் வினை நிலை வினாவே பெயர் பண்பு
அதன் பொருள் என் மனார் அறிந்தி சினாரே" (மு.வீ.நூ.எண். 54)

வீரசோழியம் வடமொழி இலக்கண மரபையொட்டி எழுவாய் வேற்றுமையின் பொருளைக் காரகக் கருத்தில் கருத்தாக் காரசம் என குறிப்பிட்டு அதன் வகைகளை விளக்குகிறது.

1. காரணக் கருத்தா (எ.கா) சாத்தன் கொற்றனை அஞ்சவித்தான்.
2. தான் தெரி கருத்தா (எ.கா) சாத்தனால் எறியப்பட்டது கல்.
3. தான் தெரியாக் கருத்தா (எ.கா) வதத்தன் சோற்றை அடுக்குகின்றான்.
4. கருமைக் கருத்தா (எ.கா) நன்மை தானே வெளிப்படும் விழுமியோர் பக்கம்.
5. தலைமைக் கருத்தா (எ.கா) விழுமியோர் நன்மை செய்வார்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு

தொல்காப்பியம் வீரசோழியமும் இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு 'ஐ' எனக் காட்டுகின்றன. இவ் உருபுகள் சில இடங்களில் அழித்து நிற்கும். இவை எழுவாய் வேற்றுமையைப் போல வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தும் என்கிறார், வீரசோழியர்.

தொல்காப்பியம் வேற்றுமை உணர்த்தும் பொருளாகப் பலவற்றைப் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. காப்பு (எ.கா) ஊரைக் காக்கும்
2. ஒப்பு (எ.கா) தந்தையை ஒக்கும்
3. வெகுளி (எ.கா) பகைவரை வெருளும்
4. செறல் (எ.கா) செற்றாரைச் செறும்
5. செலவு (எ.கா) நெறியைக் செல்லும்
6. அறுத்தல் (எ.கா) நாணை அறுக்கும்
7. எண்ணல் (எ.கா) அடைக்காயை எண்ணும்
8. உவத்தல் (எ.கா) நட்டாரை உவக்கும்
9. கற்பு (எ.கா) நூலைக் கற்கும்
10. புகழ் (எ.கா) குரிசிலைப் புகழும்

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு

தொல்காப்பியம் மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபாக ஒடு என்பதனைக் சுட்டுகிறது. வீரசோழியம் காட்டும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஒடு, ஒடு, ஆல் என்பவை. தொல்காப்பியர் வேற்றுமை மயங்கியல் உருபுகளின் திரிபுகளை,

“கு ஐ ஆ நெ ன வருஉ மிறுதி
அவ்வொரு சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே” (தொல்.சொல்.105)

எ.கா:

1. அதனின் இயறல் (மண்ணானி யன்ற குடம்)
2. அதற்றகு கிளவி (அறிவானமைந்த சான்றோர்)
3. அதன் வினைப்படுதல் (சாத்தனாரின் முடியும்)
4. அதனிற கோடல் (காணத்தாற் கொண்ட வரிசி)
5. அதனோடு அயங்கல் (எண்ணொடு விராயவரிசி)

வீரசோழியம் இவ்வேற்றுமையைக் கரணக் காரகம் என்கிறது. ”தொழிலினைச் செய்தற்கும் கருவியானது, கரணக்காரகம்” என்கிறது. வீரசோழியம் இரண்டு வகையான காரணங்களை முன்வைக்கின்றது.

1. புறக்காரணம், 2. அகக்காரணம்

1. புறக்காரணம் (கோடாரியான் மரத்தை வெட்டினான்)
2. அகக்காரணம் (கண்ணினாற் கண்டான்)

மூன்றாம் வேற்றுமையில் தொல்காப்பியரும் வீரசோழியரும் கருவிப்பொருளை முதன்மைப்படுத்திக் கூறுகின்றன.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபு ‘கு’ என்கிறது தொல்காப்பியம் ஆகும். வீரசோழியம் ‘கு’ பொருட்டு” என்னும் இரண்டு உருபுகளைக் கூறுகிறது.

தொல்காப்பியம்;

1. அதற்கு வினையுடைமை (கரும்பிற்கு வேலி)
2. அதற்கு உடம்படுதல் (சாத்தற்கு மகளுடம்பட்டார்)
3. அதற்கு படு பொருள் (சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன்)
4. அதுவாகு கிளவி (கடி சூத்திரத்திற்குப் பொன்)
5. அதற்கு யாப்புடைமை (தைக்கு யாப்புடையது கடகம்)

நான்காம் வேற்றுமை கோளிக் காரகம் ஆகும். என்கிறது வீரசோழியம். யாவனொருவன் ஒரு பொருளைக் கொள்வான் அவன் கோளிக்காரகம் ஆகும்.

1. ஆர்வக்கோளி (எ.கா) அருந்தவர்க்கு ஊன் கொடுத்தான்
2. கிடப்புக் கோளி (எ.கா) தேவர்க்குப் பூவிட்டான்
3. இரப்புக் கோளி (எ.கா) அந்தணர்க்குப் பொன் கொடுத்தான் அரசன்.

வீரசோழியர் குறிப்பிடும் 'பொருட்டு' என்னும் உருபு தொல்காப்பியரின் அதன் பொருட்டாதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது.

(எ.கா) கூழிற்குக் குற்றவேல் செய்யும் கூழின் பொருட்டுக் குற்றவேல் செய்யும்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு தொல்காப்பியத்தில் 'இன்' என்பதும் வீரசோழியத்தில் 'நின்று' என்கிறது. தொல்காப்பியம் ஐந்தாம் வேற்றுமை 28 பொருளின் வரும் எனக் கூறுகிறார்.

1. வண்மைக்	(காக்கையிற்கது களம்பழம்)
2. வடிவு	(இதனின் வட்டமிது)
3. அளவு	(இதனினெடிதிது)
4. சுவை	(இதனிற் றீவிதிது)
5. தண்மை	(இதனிற் றண்ணிது)
6. வெம்மை	(இதனின் வெய்திது)
7. அச்சம்	(கள்ளரி னஞ்சும்)
8. நன்மை	(இதனின்றிது)
9. தீமை	(இதனின்றிது)
10. சிறுமை	(இனிதற் சிறிதிது)
11. தீர்தல்	(ஊரிற் றீர்ந்தான்)
12. பன்மை	(இதனிற் பலவிவை)
13. சின்மை	(இதனிற் சிலவிவை)
14. இன்மை	(இவனி னிலனிவன)
15. பற்றுவிடுதல்	(காமத்திற் பற்று விட்டான்)

வீரசோழியத்தில் பொருவும், எல்லையும், நீக்கமும், எதுவுமென நான்கு பொருண்மை உடையன. இவற்றுள் நீக்கப் பொருண்மையை உடையது அவதிக் காரகம்.

"யாதொன் றினின்றும் ஒரு பொருள் நீங்குவது
அது அவதிக் காரம்" (வீரசோழியம். சொல்.38)

"வரைரின்று இழந் தங்கொத் வேதியன்
யாதென் னீங்கு மவதியாம்" (வீரசோழியம். சொல்.39)

(வரை) இரு வகைப்படும்.

1. அசலம் (ஊரினின்றும் போனான் தேவதத்தன்)
2. சலம் (குதிரையின்று விழுந்தான்)

ஆறாம் வேற்றுமை

தொல்காப்பியம் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபு 'அது' எனக் குறிப்பிடுகிறது. இவை 16 பொருளில் வரும்.

1. இயற்கை, 2. உடைமை, 3.முறைமை, 4. கிழமை, 5.செயற்கை, 6.முதுமை, 7.வினை, 8.கருவி, 9.துணை, 10.கலம், 11.முதல் 12.ஒருவழியுறுப்பு, 13.குழு, 14.தெரிந்து மொழிச் செய்தி, 15.நிலை, 16.வாழ்ச்சி. வீரசோழியம் 'உடை' என்பதனை ஆறாம் வேற்றுமையாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

1. அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ஆர்கள், அது, இன் என்னும் எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளுக்கு முன் வரும்.

எ.கா:

உடையன், உடையின்

உடையன், உடையான்

உடையர், உடையார், உடையார்கள்

உடையது, உடையின.

“உடையென்னும் வேற்றுமையுருபின் பின் பின்பு அகாரம் ஆகமாய் வந்து உடைய” என்று வரும். இவற்றுள் எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளின் முன் நிற்கும் ஆறாம் வேற்றுமைக் காரகப் பதமானது. ஆறாம் வேற்றுமைக் காரகப் பதமாகும் போது ‘கு’ வரும்.

சாத்தனுக்கு மகனானான் - (சாத்தனுடைய மகனானான்)

தொல்காப்பியர் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளைக் குறிப்பிடும் நட்பு, பகை, காதல், ஆகியன இக்காரகம் ஆகும். எ.கா:

நட்பு :	அவர்க்கு நட்பான்	(அவருடைய நட்பான்)
பகை :	அவர்க்கு மாற்றான்	(அவருடைய மாற்றான்)
காதல் :	நட்டார்க்கு காதலன்	(நட்டாருடைய காதலன்)

ஏழாம் வேற்றுமை

தொல்காப்பியர் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு ‘கண்’ என்கிறார். கண், முதலாகிய கால், புறம், அகம், உள், உழை, கீழ், மேல், பின் சார், அயல், புடை. தேவகை, முன், இடை, கடை, தலை, வலம், இடம், என்பனவற்றையும் உருபுகளாகக் குறிப்பிடுவார்.

எ.கா.

1. கண் - மரத்தின் கண் இருந்தது
2. கால்- ஊர்க் காற் செய்
3. புறம்- ஊற்ற் புற மரம்
4. அகம்- எயிலகத்துப் புக்கான்
5. உள் - இல்லுள் இழிந்தான்

வீரசோழியம்:

”..... ஏழினிற்கே
தானா முழைவயின் பக்க ஒழியில் கண் சார்பிறவும்
வானா மலிகின்ற வற்றில் வரு உமைந் தவதியிலே” (வீரசோழியம்.சொல்.நூற்.35)

ஏழாம் வேற்றுமையில் கே, உழை, வயின், பக்கல், உழி, இல், கண், ஆகியவற்றினை உருபாகக் கூறுகிறார்.

வீரசோழியம்

(காலம் காட்டும் பிரத்தியவர்கள்) வீரசோழியர் தம் நூலில் காலம் காட்டும் பிரத்தியங்களை முன்றாக பிரித்துக் கூறுகிறார்.

த, ன, ய	-	இறந்தகாலம்
கிற, சு, ஆ, நின்ற	-	நிகழ்காலம்
கும், உம்	-	எதிர்காலம்

இறந்த காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

த	-	பிறந்த பிள்ளை / கண்ட எருது / நிறை பசு
ன	-	ஊட்டின தாய்
ய	-	சொல்லிய சாத்தன்

நிகழ்காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

கிற	-	செய்கிற சாத்தன்
சு	-	செய் சாத்தன் (சு அழிந்தது)
ஆ நின்ற-	-	செய்யா நின்ற சாத்தன்

எதிர்காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

கும்	-	நிற்கும் சாத்தன்
உம்	-	அறியும் சாத்தன்
ம்	-	சாம் கிழவி

இவை தொல்காப்பியர் விதிப்படி பெயரெச்சங்கள் ஆகும். பெயரெச்சக் கிளவி (செய்த, செய்யும்) என்னும் இரண்டு வாய்ப்பாடுகளில் வரும்.

செய்த	-	இறந்த காலம்
செய்யும்-	-	நிகழ் காலம்
செய்யும்-	-	எதிர் காலம்

இவை தொழில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமையும் நிலம், செய் பொருள், காலம், கருவி, வினைமுதல், வினை என்னும் ஆறினைக் கொண்டு முடியும். தொல்காப்பியர் இதனை,

”நலனும் பொருளும் காலமும் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் உளப்பட
அவ்வறு பொருட்குமோ என்ன வுரிமையே
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே“ (தொல்.சொல்.234)

வினையெஞ்சு கிளவி:

“வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய“ (தொல்.சொல்.457)

எ.கா:

விடு + உ,	விடு + உ	: விட்டு (இயல்பு)
பாடு + உ,	பாடு + இ	: பாடி (உகரம் இகரமாய் திரிதல்)
போ + உ,	போ + இ	: போய் (யகர ஒற்று வரி உகரம் கெடுதல்)

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

வீரசோழியத்தில் வினையெஞ்சக் கிளவியின் இத்திரிதல் பண்பைக் கூறாமல் இகர ஈற்றைத் தனியாக கூறுவார்.

வினையெச்சம்

தொல்காப்பியர் பெயரெச்சம் மற்றும் வினையெச்சங்களை எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குதல் தொல்காப்பியரின் மரபாக உள்ளது.

”பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியாது அடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே” (தொல்.சொல்.233)

வீரசோழியத்தில்,

”ஒரு கருத்தா உடையவனாய் இரண்டு
தாது உள்ள பொழுது முன்பு நின்ற
தாதுவின் கண் வரும்” (வீரசோழியம் சொல்.நூற்பா.9)

வினையெச்சத்தைப் பற்றி வீரசோழியர் விளக்குகிறார்.

எ.கா:

உண்ணாப் போனான்
உண்டிட்டுப் போனான்
உண்டு போனான்

வினைமுற்று

வினைமுற்றுகளின் காலங்காட்டும் இடை நிலைகளையும், திணை, எண், பால், இடம், காட்டும் விசுவிகளையும் ஒன்றாகக் கூறுவர்.

“தானனுந் தாளானுந் தாராருந் தார்களொ டர்களென்று
மேனா முரைத்த பிரத்திய மாகுந் ததுவதுவும்
தேனார் குழலி! கனவு மவைந் திகழ் படர்க்கை
ஆனா விறப்பில் தொழிற் பத மாறிற்கு மாய்ந்தறியே”
(வீரசோழியம், சொல்.நூற்.எண். 73)

இறந்த கால வினைகள் தான், ஆன், தாள், ஆள், தார், ஆர், தார்கள், தது, அது, தன், அன், என்னும் பன்னிரண்டு வகையில் பெற்று வரும் என்று வீரசோழியம் கூறுகிறது.

எ.கா.

உண்	+	தான்	:	உண்டான்
உண்	+	தாள்	:	உண்டாள்
உண்	+	தார்	:	உண்டார்
உண்	+	தார்கள்	:	உண்டார்கள்
உண்	+	டது	:	உண்டது
உறங்கின்	+	ஆன்	:	உறங்கினான்
உறங்கின்	+	ஆள்	:	உறங்கினாள்
உறங்கின்	+	ஆர்	:	உறங்கினார்

உறங்கின்	+	ஆர்கள்	:	உறங்கினார்கள்
உறங்கி	+	அது	:	உறங்கியது
உறங்கி	+	அன	:	உறங்கின

தொல்காப்பியர் காலங்காட்டும் இடை நிலைகளையும் திணை, பால், எண், இடம், காட்டும் விசுவகையையும் வினைமுற்றின் தனித்தனி உறுப்புகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

அன் ஆள் அன் ஆள் என்னும் நான்கும்
ஒருவர் மருங்கிற் படர்கைச் சொல்லே (தொல்.சொல்.205)

என்ற நூற்பாவில் அன், ஆன், அள், ஆள் என்னும் உடைய நான்கு சொல்லும் உயர்திணை ஒருமை உணர்த்தும் படர்க்கைச் சொல்லாகும். காலங்காட்டும் இடைநிலையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது,

உண்	+	(அன்)+ அன்	:	உண்டனன்
உண்	+	அன்	:	உண்பன்
உண்	+	த் + ஆன்	:	உண்டான்
உண்	+	த் + (அன்) + அள்	:	உண்டனள்
உண்	+	ப் + அள்	:	உண்பள்
உண்	+	த் + ஆள்	:	உண்டாள்

தொல்காப்பியர் காலங் காட்டும் இடைநிலைகளைப் பற்றி தனி ஒரு நூற்பாவில் கூறவில்லை. என்றாலும், தெரிநிலை வினை குறித்தும், திணை, எண், பால், இடம் காட்டும் விசுவகைய் குறித்தும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய-வீரசோழிய ஒப்பாய்வு இவ்விரு இலக்கணங்களின் அணுகுமுறை வேறுபாட்டை நிலை நாட்டுவதோடு வீரசோழியம் புதிய இலக்கணக் கோட்பாட்டின் முதலால் என்னும் கருத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டப்படுகிறது. வீரசோழியம் தொல்காப்பிய இலக்கண அமைப்பிற்கு மாறான இலக்கண அமைப்பைப் போற்றுவதற்கு வடமொழி இலக்கண மரபே அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம். வடமொழி இலக்கண அமைப்பில் தமிழ் இலக்கணத்தை வீரசோழியம் விளக்குகிறது.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - இயல் அமைப்பு முறைகள்

வீரசோழியம் அதன் முந்திய இலக்கணமான தொல்காப்பிய இயலமைப்பு முறையைப் பின்பற்றாமல் கச்சாயன இலக்கணத்தின் இயல் அமைப்பைப் பின்பற்றியுள்ளது. இவ்விரு நூல்களில் அதிகாரப் பகுப்பு முறையில் தொல்காப்பியத்துக்கும், வீரசோழியத்துக்கும் இடையே ஒற்றுமை காணப்பட்டாலும் இயலமைப்பு முறையில் வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரு இலக்கணங்களின் அதிகாரம் மற்றும் இயல் அமைப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியம் – எழுத்ததிகாரம்

1. நூன் மரபு
2. மொழி மரபு
3. பிறப்பியல்
4. புணரியல்
5. தொகை மரபு
6. உருபியல்
7. உயிர் மயங்கியல்

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

8. புள்ளி மயங்கியல்
9. குற்றியலுகரப் புணரியல்

வீரசோழியம் – எழுத்ததிகாரம்

1. சந்திப்படலம்

தொல்காப்பியம் – சொல்லதிகாரம்

1. கிளவியாக்கம்
2. வேற்றுமையியல்
3. வேற்றுமை மயங்கியல்
4. விளி மரபு
5. பெயரியல்
6. வினையியல்
7. இடையியல்
8. உரியியல்
9. எச்சவியல்

வீரசோழியம் நூல் முழுவதும் வடமொழி இலக்கணக் கலைச்சொற்கள் அலங்காரப் படலம் முழுவதும் உள்ளது. எழுத்ததிகாரத்திலும், சொல்லதிகாரத்திலும் இலக்கணக் கலைச்சொற்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கலைச்சொற்களுக்கு முன்னோடி

பாணினியம், காதந்திரம், கச்சாயனம் ஆகிய இலக்கணங்களில் காணும் பல கலைச்சொற்களை எழுத்ததிகாரத்திலும், சொல்லதிகாரத்திலும் வீரசோழியம் பயன்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கண மரபில் இடம்பெறாமல் முதன்முதலில் வீரசோழியத்தில் கலைச்சொற்கள்;

1. வர்க்கம் (2)
2. ஆதேசம் (10)
3. நோளி (29)
4. பலம் (40)
5. தற்புருடன் (45)
6. கன்மதாரயம் (5)
7. விதியாரிலக்கண் (47)
8. திகந்தரளாம் (47)
9. இதரேதரழ் (49)
10. பநோக்கம் (78)

வடமொழி, கலைச் சொற்கள்;

1. பிரகிருதி (ப.28)
2. ஏக வசம் (ப.29)
3. உதாத்தம் (ப.27)
4. விடையாதாரம் (ப.45)
5. மத்திம பத லோப சமாசம் (ப.49)
6. பகுவிர் கி (ப.50)

7. திரப்பியப் பிரத்தியம் (ப.63)
8. துமந்தப் பிரத்தியாந்த பதம் (ப.75)

இந்தக் கலைச்சொற்களுடன் தொல்காப்பிய கலைச்சொற்களையும் வீரசோழியர் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

எழுத்து (பாயிரம்), சொல் (பாயிரம்), பொருள் (பாயிரம்), யாப்பு (பாயிரம்), அதிகாரம் (பாயிரம்), மெய், ஆய்தம், பெயர், மெல்லினம், வல்லினம், குறில், நெடில், அளபு, வல்லொற்று, மெல்லொற்று, வல்லெழுத்து, வினா, புள்ளி, சுட்டு, குற்றெழுத்து, ஒற்றெழுத்து, உயிர்மெய், உயிர், மாத்திரை, உந்தி, உரம், மூக்கு, கண்டம், அண்ணம், பல், இதழ், நா, மொழி உறுப்பு, முயற்சி, இடையினம், ஈற்றெழுத்து, மொழி, விகாரம், தனிமொழி, வன்மையொற்று, குற்றுகரம், உந்தி, உரம், மூக்கு, கண்டம், அண்ணம், பல், இதழ், நா, மொழி உறுப்பு, முயற்சி, இடையினம், ஈற்றெழுத்து, மொழி, விகாரம், தனிமொழி, வன்மையொற்று, குற்றுகரம், முற்றுகரம், நெட்டெழுத்து, வேற்றுமை, தொகை, சாரியை, எழுவாய், கருத்தா, தருமம், விளி வேற்றுமை, அளபெடை, உருபு, முன்னிலை, எழுவாய், பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, உம்மைத்தொகை, வினைத்தொகை, பன்மை, சுட்டெழுத்து, வினைக்குறிப்பு, பலர் (பலர்பால்), பல (பலவின்பால்), தன்மை, இடம், காலம், ஒருமை, படர்க்கை, இறப்பு, எதிர்வினை என்பன வீரசோழியத்தில் காணப்படும் தமிழ் இலக்கணக் கலைச்சொற்களாக அமைகின்றன. ஓர் இலக்கணத்தின் கலைச்சொல், பயன்பாட்டின் பரப்பு, பொதுவாக அந்த இலக்கணத்தின் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. கலைச்சொற்களைச் சார்ந்து அமைகிற நூற்பா, நூலாசிரியர், மொழிநடை, உரையாசிரியர், உரைநடை ஆகியவனவும் தமிழ் மரபிலக்கண வரிசையிலிருந்து வீரசோழியத்தைத் தனித்து நிறுத்தும் கூறுகளாக அமைகின்றது.

வீரசோழியத்தின் இலக்கணக் கூறுகள்

- வடமொழியில் ஒரு சொல்லின் பொருளை நீக்குவதற்கு, அச்சொல்லின் முன்னர் நகரம் வரப்பெறும். பின்னும் அந்தச் சொல் மெய் முதன்மொழியானால், அச்சொல்லின் முன் நகரத்தின் மேல் நின்ற உயிர் நிற்க மெய்க் கெடும்.

எ.கா.: ந + நாதன் ஸ்ரீ அநாதன்
ந் + அ + நாதன் ஸ்ரீ அநாதன்

- பின்னும் அந்தச் சொல்லில் உயிர் முதன் மொழியானால் அச்சொல்லின் முன் நின்ற நகரத்தின் மேல் நின்ற உயிர் பிரிந்த தன் நிலையை மாற்றி உயிர் முன்னும் ஒற்றுப் பின்னுமாக நிற்கும்.

எ.கா.: ந + உசிதன் ஸ்ரீ அநுசிதன்
(ந் + அ + உசிதன் ஸ்ரீ அ + ந் + உசிதன்)

- உகரத்திற்கு ஓகாரமும், இகரத்திற்கு ஏகாரமும் ஆதேசமாய் வந்து குணம் எனப்படும். புத்-போதம், உ, ஓவாயிற்று பிரவி – பிரவேசம், இ, ஏயாயிற்று

தத்திதப் படலம்

- வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது, வல்லெழுத்திற்கும், மெல்லெழுத்திற்கும் இடையேயுள்ள வர்க்க எழுத்துகள் முதல் எழுத்தோடு வரும்.

எ.கா. 'கந்தம்'

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

- 'கந்தம்' என்னும் சொல்லில் முதலாவது கவ்வருக்கத்தில் க(k) வடமொழி மூன்றாவது கவ்வருக்கம் க3 (g)யில் அடங்கியுள்ளது. அவ்வருக்கத்தில் நான்காவது த4(dh) அடங்கியுள்ளது. 'gandh' – கந்தம் என்றானது.

க2 (kh)
க3 (g)   க1 (k)
க4 (gh)

- 'ரவ்' என்னும் எழுத்தை முதலாக உடைய வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது தம் முன் அகர, இகர, உகரங்கள் மூன்றையும் பெற்று வரும்.

எ.கா.: அரங்கம், இராவணன், உரோமம்

- வடமொழிச் சொல்லில் ககரத்தின் முன் ஷகரம் வரும்போதும், ஷகரத்தின் பின் ககரம் வரும்போதும் ககரம் இரட்டிக்கும்போது ஷகரம் தமிழில் கெடும்.

எ.கா. பக்ஷம்   -   பக்கம்
தக்ஷன்   -   தக்கன்
யர்ஷன்   -   இயக்கன்
பரிஷ்காரம்   -   பரிக்காரம்
நிஷ்காரம்   -   நிக்காரம்

- ஷகரம் மொழியின் நடுவே தனித்து வருமாயின் மகரமாகும்.

விஷபம்   -   விடபம்
புருஷன்   -   புருடன்

- மொழி முதல் ஹகரம் வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது ஹகரம் கெடும்.

ஹரி   -   அரி
ஹரன்   -   அரன்
ஹாரம்   -   ஆரம்

- மொழியிடையில் ஹகரம் வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது சில இடங்களில் யகரமாகவும், சில இடங்களில் ககரமாகவும் திரியும்.

வஹிதேவி   -   வயிதேவி
மஹிமை   -   மயிமை
மஹிதலம்   -   மயிதலம்
மோஷம்   -   மோகம்
மஹிடம்   -   மரிடம்
மஹிமை   -   மகிமை

- வடமொழிப் பெயர்களில் ய, ர, ல என்னும் மெய் எழுத்துகளை இரண்டாவது எழுத்துகளாகக் கொண்ட சுட்டெழுத்துகள் தமிழில் வழங்கும்போது பிரித்து இடையே இகரம் தோற்றுவிக்கும்.

எ.கா.: கீய – க்கிய (வாக்கியம்)
 சீய – ச்சிய – வாச்சியம்
 த்ய – த்திய – வாத்தியம்
 ட்ய – ட்டிய – நாட்டியம்
 த்ர – த்திர – புத்திரன்
 க்ல – க்கில – சுக்கிலம்
 ம்ல – மில – ஆமிலம்

- வட நூல்களில் சுகாராந்தச் சொற்களில் ஈகாரம் குறுகி இகரமாகும்.

நதீ – நீதி
 குமரீ – குமரி

- வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வரும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள்

சும்	:	பூதம்	(பூ + தம்)
தி;	:	நீதி	(நீ + தி)
கன்	:	பாகன்	(பா + கன்)
வம்	:	ஏவம்	(இ + வம், இதில் இகாம் குணமானது)
அனம்	:	போசனம்	(புச + அனம்)
அனம்	:	சாணம்	(சா + அணம்)
தன்	:	வேந்தன்	(இது ஈற்றில் நகர வொற்று ஆதேசமாய் இகரம் குணமானது)
அகன்	:	நாயகன்	(நி + அகன்) இது ஆயானது
அக்கு	:	துடக்கு	(துட + அக்கு)
இ	:	சரி	(சரி + இ)
உ	:	மாது	(மத + உ, இதில் முதலுயிர் நீண்டது)
சம்	:	வாசம்	(வா + சம்)
மன்	:	வாமன்	(வா + மன்)
மம்	:	சாமம்	(சா + மம்)
ஐ	:	நடை	(நட + ஐ)

- இகரத்தை இறுதியாக உடைய தாதுக்களின் பின் உயிர் முதலாக வரும் பிரத்தியங்கள் சேரும்போது தாதுக்கள் அய், ஆய் என விகாரப்படும்.

நி – அனம் – நயனம்
 நி – அகம் – நாயகம்
 சி – அனம் – சயனம்
 சி – அகம் – சாயகம்

- உகரத்தை இறுதியாக உடைய தாதுக்களின் பின் உயிர் முதலாக வரும் பிரத்தியங்கள் சேரும்போது தாதுக்கள் அவ், ஆவ் என விகாரப்படும்.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீடு-அந்தோணி

இலா - அனம் - இலவனம்
இலா - அகம் - இலாவகம்
பூ - அனம் - பவனம்
பூ - அகம் - பாவகம்

- தீன - என்ற கூட்டெழுத்தின் முன்வரும் மெய்யெழுத்து-தமிழில் இரட்டிக்கும் இயல்பு உண்டு.

எ.கா.: தீன - த்தீன - இரத்தினம்

- வடநூல்களில் பெண்பாற் பெயரில் வரும் பிரத்தியங்களுள் ஆகாராந்தச் சொற்களின் பின்னும், ஊரைக் குறிக்கும் சொற்களின் பின்னும் ஐகாரம் வரும்.

எ.கா.: வனிதா - வனிதை
உமா - உமை
சீதா - சீதை
தேவதா - தேவதை
நாகப்பட்டினம் - நாகை
தஞ்சாவூர் - தஞ்சை
உறையூர் - உறந்தை

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் இரண்டு நூல்களிடையே காணப்படும் எழுத்து, சொல் அதிகாரத்தின் வேற்றுமைகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. வேற்றுயின் வகைகளை வீரசோழியம் புதிய அணுகுமுறையில் பதிவு செய்கிறது. வினையெஞ்சு கிளவி, வினையெச்சம், வினைமுற்று, காலம் காட்டும் இடைநிலைகள், அளபெடை, புணர்ச்சி விதிகள், எழுத்திற்கான மாத்திரைகள், இலக்கணக் கூறுகள், வட மொழி சொற்களில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு போன்றவை தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் நூல்களின் இயல் அமைப்பு முறைகளையும், எடுத்தியம்பப்படுகிறது. மேலும், வீரசோழியம் ஒரு வழிநூல் அன்று. தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்த வடமொழி இலக்கணங்களையும், முந்து நூலாகக் கொண்டு முறைப்படி எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல் ஆகும். வீரசோழியம் தனக்கென்றுக்கு இலக்கணக் கோட்பாட்டினை அமைத்த முதல் நூல் என்று கூறலாம்.

முடிவுரை

வீரசோழியம் வட மொழியாளர்க்குத் தமிழ் மொழி கற்பித்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு சமஸ்கிருதம்-தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட ஓர் ஒப்புமை இலக்கணம் என்று கூறலாம். தமிழ் இலக்கணக் கலைச்சொற்களுக்கு நிகராக வடமொழி இலக்கணக் கலைச் சொற்களைப் படலம்தோறும் கூறும் பாங்கு போற்றுதற்குரியது. வடமொழி தமிழ் இலக்கணக் கருத்துகளை ஒரே விதியான நூற்பாக்களில் அமைத்துப் புடைமாற்றி ஒப்பிட்டுக் காட்டும் சிறப்பும் தமிழ் மரபிலக்கண வரலாற்றில் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னும் பின்னும் காணப்படாத இலக்கண அணுகுமுறையை வீரசோழியம் எடுத்துக்காட்டி உள்ளது.

Bibliography

- Agathiyalingam, S. (1969). *Tholkappiya Mozhiyal*. Madurai: Senthamil Publication.
- Arankan, K. (1975). *Martilakkana Mozhiyal*. Chennai: Tamil Library.
- Aravinthan, M.V. (1968). *Uraiyachineergal*. Chidambaram: Manivasagar Library.
- Elankumaran, R. (1988). *Elakkana Varalaru*. Chennai: Manivasagar Publication.
- Gurumoorthi Iyer, S., (P.A). (1942). *Veerachoziyam*. Yalpanam: Malar Pathippagam, Yalpanam.
- John, L. (1971). *Introduction to Theoretical Linguistics*, London: Cambridge University Press.
- Manikkam, V.S.U. (1985). *Elkkana Karuvulam*. Annamalai Nagar: Annamalai University.
- Maurice, W. (1967). *History of Indian Literature*. Delhi: Motilal Banarasidass, Delhi.
- Meenakshi Sundaram, T.P. (1974). *Foreign models in Tamil Grammar*. Trivandrum: Dravidian Linguistics Association.
- Poogoi. (1989). *Tamil Elakkana Koitpou*. Chennai: Tamil Library.
- Shanmugam, S.V. (1970). *Veerachoziyam*. (1970). Tharumapura: Gnanasampathar Malar Publisher.
- Shanmugam, S.V. (1980). *Eluthilakkana Koitpodu*. Annamalai Nagar: Annamalai University.
- Subramaniya Shastri, P.S. (1973). *Tholkappiyam Eluthuthathikaram*. Chennai: Manivasagar Publisher.
- Vaiyapuri Pillai, S. (1966). *History of Tamil Language and Literature*. Madras: New Century Book House.
- Vasantha Kumari, K. (1963). *Noun Morophology of Veeracholiyam* (Unpublished master's thesis). Department of Tamil, Univerity of Kerala, Trivandrum.